

РАДІО, ТЕЛЕГРАФІЯ, ЛІТАКИ, МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ, МІЖНАРОДНИЙ СУД, ГЛОБАЛЬНІ ПОЛІЦІЙНІ СИЛИ — для створення ЄДИНОГО СВІТУ потрібно більше, ніж усі ці глобальні речі. Насправді жодна з них не є необхідною. Вони не забезпечують єдиної фундаментальної речі. Ні, це не релігія. І конференція в Думбартон-Оукс 1944 року не є «хорошим початком» цього або кроком у правильному напрямку.

Творець єдиного можливого ЄДИНОГО СВІТУ та його ЄДИНОГО УРЯДУ може забезпечити життєво необхідну вимогу для незмінного добра людини. Як Він це безвідмовно здійснить, про це коротко розповідає ця брошура з документацією від Найкращого Авторитету.

— ВИДАВЦІ

COPYRIGHT, 1944

AND PUBLISHED BY
Watchtower BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.

International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Made in the United States of America

(Перекладено українською у 2025 році)

Один Світ, Один Уряд

Один світ під одним досконалим і вічним Урядом праведності - це неминуча доля всіх людей доброї волі. Ба більше, здійснення цього вже близько. Це буде світ без воєн, повністю вільний від загрози кривавих конфліктів і необхідності готуватися до них. Для нашої землі це буде означати єдність всіх людських сотворінь, всі будуть насолоджуватися достатком життя, з повною впевненістю в Уряді, що ними править, всі разом, безкорисливо, ділитимуть багатства землі в гармонії та радості. Небеса будуть у злагоді з землею і виллють на неї праведність; а земля у відповідь принесе плоди праведності, які є справедливість, мир, порядок і рівність.

"Неможливо!" - скаже на це людина, знайома з історією народів. Настільки багатобіцяючий опис світу, об'єднаного під

одним урядом, викликає в неї серйозні сумніви або цинічний скептицизм. Це відбувається тому, що більшість людей уявляють собі світ, про який тут ідеться, як світ, про який нещодавно говорили видатні діячі політики, релігії та суспільного життя. Коли чесна людина задумується про величезні проблеми, що стоять перед цим світом, а потім протиставляє їм людські слабкості, минулі невдачі та неспроможність людей справитися з ними, вона має всі підстави для сумніву, щодо здатності людей створити такий бажаний світ. Немає сумнівів в тому, що людство нестримно рухається до необхідності створення єдиного світу. Старий людський устрій рас, націй та мов безперечно відходить у минуле. Завдяки повітряному транспорту всі люди опинилися в такому фізичному чи географічному положенні, що жодна людина на землі не перебуває далі, ніж за три дні шляху. А засоби зв'язку ро-

блять інформацію доступною миттєво і одночасно по всій земній кулі. Звідси напрошується висновок, що всі просто зобов'язані жити разом, як близькі сусіди. Ізольований спосіб існування в будь-якій частині Землі - це пережиток давнини. Війна в будь-якій частині Землі неминуче торкнеться всіх її частин, тому вона стосується всіх і є предметом загальної уваги та загальних інтересів.

Але в той час, як сучасні винаходи слугують для стирання бар'єрів відстані, простору і часу, науковий прогрес не знищив традиційні підвалини, на яких базуються расові, національні та релігійні групи, на яких побудовані їхні численні інституції, відповідно до яких ці численні групи живуть, працюють, думають і поклоняються. Сучасний прогрес, спрямований на комфорт і зручність людей, а також на зростання руйнівної воєнної сили, не знищили глибоко вкорінені і давно культивовані

речі, які розділяють людей і ставлять бар'єри між ними. Саме ці речі створюють нерозв'язні проблеми для наймудріших з мудрих світських лідерів. Марно сподіватися, що плин часу в поєднанні із загальною освітою та розподілом сучасних благ між усіма знищить ці фундаментальні чинники, що розділяють людей. Немає жодних вагомих підстав сподіватися на це, так само, як і на те, що сучасна наука і релігійна практика призведуть до того, що люди стануть безкорисливими і застосовуватимуть так зване «золоте правило» - чинити з іншими так, як би ви хотіли, щоб чинили з вами.

Незважаючи на безнадійні перспективи, з людської точки зору, слід зазначити одне: прихід Єдиного світу з Єдиним Урядом — це безперечна мета Творця. Ще в першому столітті нашої ери, яку називають «християнською», натхненний Богом слуга написав своїм братам у вірі: «Ми за Його

обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність». Апостол Петро передбачив те, що чекає на цей старий світ, і залишив ці слова для підтримки тих, хто в належний час побачить їхнє виконання (2 Петра 3:13).

Релігійні лідери активно втручаються в обговорення світових проблем і публічно висловлюють свою позицію. Тому ми маємо повне право коментувати їхні заяви, адресовані широкій публіці. Оскільки вони заявляють, що представляють Всемогутнього Бога і говорять від Його імені, ми можемо порівняти їхні слова з написаним Божим Словом. 1 вересня 1944 року через радіостанцію Ватикану транслювалася промова, про яку повідомила Федеральна комісія зв'язку США. Нехай читачі пам'ятають, що релігійний понтифік, який виголошував цю промову, папа Пій XII, стверджує, що є наступником апостола Петра, він заявив: «Історія переживає важ-

кі часи, вирішальні для всього людства. Старий світ лежить у руїнах. Бажання страждаючих народів — побачити, як із цих руїн повстане Новий світ, здоровіший, краще організований і юридично більш гармонійний з потребами людської природи, це прагнення народів мучеників. Хто ж буде архітектором цього світу? Хто розробить основні плани нових інституцій? Хто стане мислителем, який надасть йому остаточну форму?» («Нью-Йорк Таймс», 2 вересня 1944 р).

Відповідаючи на власні запитання, папа на диво мовчить про аргументи апостола, чийм наступником він себе називає. Ми старанно вивчили звіт про його промову, наданий ФКЗ, намагаючись знайти хоч згадку про Боже Царство під керівництвом Христа, чийм «намісником на землі» він себе проголошує. Але ми не знайшли жодної згадки про це. Натомість, промова виявляється ляпасом одному з членів Органі-

зації Об'єднаних Націй та розлогим захистом права на приватну власність, або капіталізм. І це виходить від релігійного лідера, який є найбільшим капіталістом у світі і водночас вдає із себе заступника, на землі, Назарянина, який не мав жодного капіталу і навіть не мав де голову прихилити.

Очевидно, що світ, про який говорив понтифік Ватикану, зовсім не той світ, про який писав апостол Петро. Інакше папа мав би знати, що Бог Всемогутній буде його Творцем, і папа мав би ніколи не піднімати свої питання. Але чи можемо ми уявити, що цей понтифік не сподівався сам стати одним із «архітекторів» цього «здоровішого та краще організованого світу»? Що він не планував брати участь у розробці його основ і не вважав себе одним із «мислителів», які мають надати йому «остаточну форму»? Вся історія Ватикану та всі домагання папства дають чітку відповідь на це запитання. Ні!

У той самий час, коли римський понтифік виголошував свою промову, у маєткун Дамбартон-Оукс (Джорджтаун, передмістя Вашингтона) відбулася таємна нарада світових політиків. Чому зібралися представники чотирьох великих держав світу, Великобританії, Китаю, Росії та Сполучених Штатів, на цю доленосну конференцію, яка тривала кілька тижнів через труднощі, пов'язані зі світовими проблемами? Повідомлялося, що метою було створення «загальної міжнародної організації, заснованої на принципі суверенної рівності всіх миролюбних держав і відкритої для членства всіх таких держав, великих і малих, для підтримання міжнародного миру і безпеки». Цілком очевидно, що ці люди або уряди, які їх призначили, вирішили стати архітекторами і планувальниками, які розроблять і спроектують «здоровіший світ» завтрашнього дня.

Уряд, який вони пропонують створити, повинен відповідати за підтримання миру і безпеки на всій земній кулі. Це має бути коаліційний уряд, який представлятиме всі політичні держави світу, але в якому домінуватимуть чотири найпотужніші в політичному, фінансовому та військовому плані держави. Таким чином вони сподіваються змусити всі народи жити в мирі один з одним і створити видимість підтримки «єдиного світу». Політичні та економічні мислителі, викладачі та письменники намагалися зробити свій внесок у загальну скарбничку людських схем та ідей на цю тему, вони стверджують, що майбутній об'єднаний світ потребує як політичної, так і економічної свободи, як політичного, так і економічного інтернаціоналізму. Однак, як і у випадку з захистом Ватиканом прав на приватну власність, вони ані згадують, ані не пропонують найважливішого - необхідність Царства Бога

Єгови під керівництвом Його Сина Ісуса Христа.

В давнину, натхненний Богом, мудрець сказав: «Що було колись, те буде й знов, і що діялось, те й діятиметься, й нема нового нічого під сонцем» (Екл. 1:9). Ця ідея «єдиного світу», створеного людськими руками, не нова, навіть не дивлячись на появу літаків, телеграфу, радіо та світових воєн. Ідея єдиного світу, створеного людиною, налічує 4000 років. Вона сягає корінням у часи заснування міста Вавилон, або Вавель, яке було засноване першим фюрером або лідером на ім'я Німрод. Про той час біблійний історик написав: «І була вся земля одна мова та слова одні» (Буття 11:1). Це сталося невдовзі після всесвітнього потопу, який знищив усе людство, крім Ноя та його родини; крім того, перед цим потопом народи були розділені, і земля була наповнена насильством.

Дбаючи про свої спільні інтереси і розуміючи одне одного завдяки одній мові, що ж запропонували ті перші члени людського суспільства? Ось що: створити центральний уряд, підпорядкований релігії, і розташувати його в місці, яке згодом стало відомим як Вавилон. Зверніть увагу на їхній намір, коли вони сказали: «Тож місто збудуймо собі, та башту, а вершина її аж до неба. І вчинімо для себе ймення, щоб ми не розпорошилися по поверхні всієї землі» (Буття 11:4). Їхнє рішення про об'єднаний уряд і єдине поклоніння, щоб запобігти розколу та конфлікту інтересів, не було натхненним Богом і не мало на меті прославити Бога. Це було зроблено для того, щоб створити репутацію або ім'я для чоловіків. Це було зроблено для створення уряду, в якому релігія повинна була мати важливе значення і який не повинен був контролюватися Богом.

Біблія чітко вказує на той факт, що побудова міста та вежі не були натхненні Богом і не отримали Його благословення, а виникли в умах людей під впливом головного Божого противника, сатани-диявола. Тому, коли Бог Єгова побачив, що мали на меті люди, Він сказав: «Ось, народ один і мова в усіх одна, і це лише початок їхньої роботи; тепер нічого не буде для них неможливим з того, що вони задумали зробити» (Буття 11:6, Короля Якова). Їхнє уявлення про «єдиний світ» із релігійною вежею та містом, як осередком централізованого управління, суперечило Божій меті, Новому праведному світу. Це був задум сатани-диявола, спрямований на поневолення людства через тоталітарну владу та релігію. Тому Всемогутній Бог зруйнував їхню єдність і організовану силу. Біблійна історія каже: «І розпорошив їх Єгова звідти по всій поверхні землі і вони перестали будувати місто. Через це й на-

звано йому ім'я Вавель [тобто “замішання”], бо там змішав Єгова мову всієї землі, і звідти розпорошив їх Єгова по всій поверхні землі» (Буття 11:8, 9, А.С.В).

Вавилон став символом авторитарного або диктаторського правління й релігійного контролю. Його заснував жорстокий Німрод, який силою захопив владу над людьми, проголосив себе першим царем на землі та ввів культ героя, де він сам, як глава держави, став об'єктом поклоніння. Кожен, хто в його володіннях не поклонявся йому як могутнішому за Єгову та вищому за Всевишнього Бога, вважався винним в нелояльності та в заколоті проти держави. Про Німрода біблійний історик пише слідує: «Він став могутнім на землі. Він був сильним мисливцем перед Єговою, тому й сказано: Як Німрод, сильний мисливець перед Єговою. А початком царства його був Вавилон, і Ерех, і Аккад, і Калне, в землі Шінарській» (Буття 10:8-

10, А.С.В). Завдяки Німроду земля була просякнута кров'ю. Він був організатором агресивних воєн з метою завоювання, і мета полягала в тому, щоб Німрод як могутня військова сила панував на землі, у її політиці та торгівлі, і це з благословенням релігії. Такі люди, як Ной та його син Сим, які поклонялися Богу Єгови, не мали нічого спільного з релігією та з глобальними планами Німрода чи Вавилону. Ной очікував, що Бог Єгова приведе Насіння або потомство від Своєї Теократичної організації, і це Насіння знищить великого змія, сатану-диявола, і весь його натовп, який творить його діла релігії та безбожності. Ной не дивився на Німрода як на Насіння Божої жінки або організації і не був обдурений планом Німрода відносно панування над світом (Буття 3:15).

Біблійне пророцтво показує, що буде спроба Вавилону здійснити свій план, щодо панування над світом за допомогою ре-

лігії та централізованого уряду, у період великої глобальної кризи, яка ознаменує кінець цього світу. Звернімо увагу на пророчий образ записаний у останній книзі Біблії, де показано спробу встановлення світового панування тією ж старою Вавилонською системою, але вже в сучасному політичному та релігійному вбранні. Звернімо також увагу на вирок Бога Єгови щодо неї. Через Свого ангельського вісника Бог говорить: «Я покажу тобі суд над великою блудницею, що сидить на багатьох водах, з якою розпусти чинили царі землі... І поніс мене духом у пустелю; і я побачив жінку, що сиділа на червоному звірові... прикрашену золотом, дорогоцінним камінням і перлами, з золотою чашею в руці, повною мерзот і нечистоти її розпусти [з політичними правителями і комерсантами]; а на чолі її було написано ім'я: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЙ, МАТИ БЛУ-

ДНИЦЯМ І МЕРЗОТАМ ЗЕМНИМ»
(Об'явлення 17:1–5, Короля Якова).

Те, що символічна «жінка» зображає сучасну систему релігійно-тоталітарного світового правління, підтверджується подальшим пророчим описом релігійно-тоталітарної організації Вавилон у таких словах: «Тут розум, що має він мудрість. Сім голів [багряного звіра] це сім гір, що на них сидить жінка. І сім царів». Отже, «сім гір» не зображають буквальні сім пагорбів міста Риму, а символізують царства й політичні уряди цього світу. Далі в пророчстві сказано: «А жінка, яку ти бачив, то місто велике, що панує над царями земними». Тож сучасна вавилонська організація знову постає як та, що сидить на багатьох водах, символізуючи її панування над усіма народами. Як написано: «І говорить до мене [ангел]: Води, що бачив ти їх, де сидить та розпусниця, то народи та люди, і

племена та язики» (Об'явлення 17:9, 10, 18, 15).

Щирі католики та інші не повинні бути обмануті, думаючи, що жінка, яка сидить на звірі, це язичницький Рим, і що жінка Вавилон і звір, на якому вона сидить, зникли разом із загибеллю язичницької Римської імперії. Рим і досі існує; він є центром релігійно-тоталітарної влади, вступаючи в блуд, тобто в релігійно-політичні союзи, з усіма царями та правителями землі, щоб таким чином панувати над усіма людьми.

За таких обставин ми всі можемо дійти лише одного висновку, а саме: якщо має бути створений «кращий світ» руками людей, і якщо в ньому має панувати мир, єдність і злагода, то цей світ мусить бути римо-католицьким. Цим сміливим твердженням ми не хочемо неналежним чином втручатися в питання релігії, щоб створити упередження. Релігія вже втрутилася в цю

справу і зробила себе частиною цього світу. Це підтверджується заявами самої ієрархії. До того ж, будь-ласка, пам'ятайте, що Ватикан є не лише релігійним центром, але тепер і політичною державою, завдяки угоді з фашистом Муссоліні в 1929 році. Отже, він посів місце серед світських політичних держав і більш не є священним і поза обговоренням, як будь-яка інша держава. У енцикліках та інших заявах Ватикану ієрархія проголосила, що для людства немає спасіння поза римо-католицькою церквою і без підкорення папі. Архієпископ Айрленд на ювілейному святкуванні в Балтіморі, штат Меріленд, 10 листопада 1889 року вигукнув: «Ми повинні зробити Америку католицькою». Отже, беручи до уваги основні вчення і переконання цієї релігійної церкви, доки вона існує, ієрархія ніколи не дозволить землі заспокоїтися, аж поки не досягне своєї глобальної мети, зробити Америку і всю землю католиць-

кою або контрольованою католиками територією.

Сьогодні організоване людство на землі переживає муки народження нової версії Ліги Націй або Асоціації «миролюбних націй» які є суверенно рівними. Конференція в Думбартон-Окс була лише частиною цього процесу народження. Релігійна римська ієрархія стверджує, що папа є «незамінною людиною» у світі, і налаштована домінувати в організації міжнародного співробітництва та глобального контролю. Доки це не відбудеться, люди не можуть сподіватися на стабільність у міжнародній організації миру та безпеки. У кращому разі всі інші релігії будуть лише другорядними партнерами ієрархії, що їде верхи на цьому міжнародному створінні, яке зображено в Об'явленні у вигляді семиголового багряного звіра. Цей незаперечний факт стає очевидним з того, що сказав покійний папа Пій XI в своїй енцикліці

Ubi Arcano Dei від 23 грудня 1922 року; а бурхлива історія і остаточна загибель Ліги Націй 1920 року підтверджує правдивість цього факту.

З її єзуїтським поглядом на мир у всьому світі, використовуючи цю найбільшу можливість для реалізації власних амбіцій, римо-католицька ієрархія, як наймогутніша з усіх релігійних організацій, готується посадити релігію верхи на повоєнне партнерство народів задля досягнення миру і безпеки у всьому світі. У 1943 році, коли в британському парламенті постало питання, чи буде римський папа запрошений на Мирну конференцію, представник уряду Британії відповів: «Боже милостивий, ні!» Насправді не потрібно, щоб ватиканський понтифік сидів за столом переговорів, як політичний правитель, тому, що він уже контролював ключові підготовчі етапи, які передували Мирній конференції. Навіщо йому бути присутнім, якщо прем'єр-

міністр Великобританії мав із ним аудієнцію, яка тривала 45 хвилин, 23 серпня 1944 року, обговорюючи тоді ще не укладений мир? Яка в цьому потреба, коли особистий представник президента у Ватикані, а саме пан Майрон Тейлор, бачиться з Папою частіше, ніж будь-який інший іноземний дипломат, і саме пан Тейлор, як радник Державного департаменту Сполучених Штатів, допомагав розробляти план світової організації? (New York Times, 6 вересня 1944 р.) Яка потреба, коли у Ватикані знаходиться найбільша кількість представництв різних країн світу, а за роки світової війни у Ватикані було акредитовано більше дипломатичних місій, ніж будь-коли в його історії, що зробило Ватикан міжнародним центром? (New York Times, 11 вересня 1944 р.) Зауважте, що навіть американський міністр оборони відвідав понтифіка Ватикану, з неофіційним візитом.

Такі стосунки цієї релігійної організації з царями і правителями (духовний блуд, як називає це Святе Письмо) змусили відомого автора книги «Дипломатія США і Ватикан» сказати: «Все це свідчить на користь того, що попередні мирні переговори відбудуться на нейтральній території Ватикану. Не можна забувати, що у Ватикані перебувають посланці від усіх ворожих держав. За таких обставин можуть легко відбутися неофіційні розмови». І саме тому письменник вважав, що для Вашингтона вкрай важливо мати дипломатичні відносини з Ватиканом (Журнал «Свобода», 9 вересня 1944 року).

Те, що відбувалося на очах у всього світу, є дуже дивовижним і може бути зрозумілим лише у світлі біблійних пророцтв. Під час укладення миру, після Першої світової війни, ватиканський понтифік був виключений із процесу через відому симпатію Ватикану до Центральних держав,

особливо через його дипломатичного представника, який згодом сам став Папою Римським. Лондонський договір, укладений між Великою Британією та Італією в 1915 році, конкретно забороняв Ватикану бути присутнім за столом мирних переговорів. Проте через тридцять років, у 1944 році, після найганебнішої співпраці папства з нацистсько-фашистськими ворогами демократичних країн-союзниць, Ватикан перетворюється на Мекку для дипломатичних представників, міністрів і делегатів союзних держав, які обговорюють ведення світової війни та майбутній мир. Навіть могутня Росія шукає прихильності Ватикану й іде на поступки щодо релігії, як греко-католицької, так і інших конфесій. Складається враження, що світові політики добре засвоїли урок, що жоден міжнародний мир і стабільність неможливі без співпраці або прямої вказівки з боку «незамінимого» Ватикану. Ось чому політики

після війни виступають з закликами «більше релігії» у світі; ось чому вони готові дозволити релігії, якою керує ієрархія з Ватикану, сидіти на спині повоєнного створення міжнародного спокою і безпеки.

Такий післявоєнний світ із його звеличенням релігії не буде втіленням натхненних слів Петра: «Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність» (2 Пет. 3:13, Турконяк). Він не буде відповідати вимогам існування «одного світу» під владою одного Уряду. Перш ніж з'явиться «один світ» праведності, релігія обов'язково повинна бути знищена разом із її творцем, сатаною-дияволом. Це знищення здійснить Бог Єгова через Свого Царя Ісуса Христа під час Армагеддону, беручи на себе всю відповідальність за цей акт справедливості.

Втручання релігії в справи повоєнного «нового порядку, заснованого на моральних принципах» приведе до виконання

пророцтва про те, що велика блудниця Вавилон осідлає міжнародного «звіра», коли той вийде з безодні. Таке виконання означає, що й решта пророцтва з 17-го розділу Об'явлення також здійсниться. Це означає, що будь-який глобальний мир, який тоді буде встановлено, триватиме недовго, і раптово між релігійним Вавилоном та звіром, на якому вона сиділа, виникне конфлікт. Всемогутній Бог Єгова обіцяє, що Він створить появу причин гострої суперечності серед політичних і комерційних сил та правителів, які складають семиголового, десятирогого звіра. Тоді ані спокусливі пропагандистські пісні, ані релігійні заяви Вавилону, великої блудниці, не врятують її як релігійну організацію. Колишні її коханці з відразу відвернуться від неї й більше не дозволять їй сидіти на собі. Пророцтво в Об'явленні описує спільні дії цієї міжнародної сили: «І десять рогів, які ти бачив, і звір, — зненавидять блудницю,

спустошать її, залишать нагою, плоть її з'їдять і спалять її вогнем» (Об'явлення 17:16, А.С.В).

Таким чином, Бог Єгова спричинить хаос у цій сучасній вавилонській системі і зруйнує її, так само як Він зробив це під час будівництва вежі і міста Вавилон. Це буде означати початок битви Армагеддон. Однак дії правлячих сил проти релігії не поставлять їх на бік Бога Єгови і Його Царя Ісуса Христа, і не врятують їх від знищення. Вони повинні були стати на бік Бога і Його Христа в результаті проголошення Царства Божого, яке триває з 1914 року. Вони ніколи не повинні були дозволяти старій блудниці Вавилону сісти їм на спину і вести їх до загибелі. Отже, міжнародна організація, створена для того, щоб надати людям механізм, підкріплений силою, для збереження миру, безпеки та єдності цього світу, зійде в безодню, у прірву

знищення, зійде, щоб залишитися там на-
завжди.

Таким чином мрії мудрих цього світу і релігійних людей про світ, побудований ними для «кращого життя» згідно з їхніми егоїстичними стандартами, буде зруйновано. Мрійники загинуть разом зі своїми оманливими мріями. Але видіння тих, хто досліджував Боже Слово і повірив у славне пророцтво про «нові небеса» і «нову землю», де пануватиме праведність, здійсниться. Як саме це відбудеться, ми зараз розглянемо у світлі священних Писань.

Релігійні діячі та їхні світські союзники, коли говорять про цей світ, обмежують його лише цією землею, тобто націями, народами та їхніми організаціями, що існують на планеті. Однак в Біблії вирази «цей світ», «старий світ» або «давній світ» не стосуються лише матеріальних, відчутних і видимих речей на нашій планеті. Біблійний вираз «світ» або «космос» стосу-

ється як духовної організації, так і земної організації, що перебуває під владою такої духовної організації. Апостол Петро чітко зазначає, що світ складається як з неба, так і з землі. Згадуючи про допотопний світ, Петро пише: «Бог... не пощадив стародавнього світу, але зберіг Ноя, проповідника праведності, та ще сімох інших, коли наслав потоп на безбожний світ». Потім Петро запевняє нас, що так само, як вони сміялися з Ноя за те, що він проповідував кінець того стародавнього світу, так і сьогодні вони глузують із свідків Єгови за те, що вони попереджають про кінець цього світу. Потім Петро пояснює нам, чому, кажучи: «Бо вони навмисно ігнорують той факт, що давно існували небеса і земля, які були утворені за Божим велінням із води і водою, якою той світ і був знищений, затоплений водою». Потім, посилаючись на цей світ як на заміну стародавнього безбожного світу до потопу, Петро додає:

«Але тим самим наказом нинішні небеса і земля зберігаються для вогню і зберігаються для дня, коли безбожні люди будуть суджені і знищені» (2 Петра 2:4, 5 і 3:5-7, Гудспід).

Саме цей світ, нинішні небеса та землю, мав на увазі Ісус Христос, коли сказав політику, наміснику Понтію Пилату: «Моє Царство не від цього світу. Якби Моє Царство було від цього світу, Мої слуги боролися б, щоб Я не був виданий юдеям. Але тепер Моє Царство не звідси» (Івана 18:36, НПУ). Це означає не лише те, що Царство Христове є небесне, а й те, що воно не походить із нинішніх небес цього світу і не має з ними нічого спільного. Ісус Христос як Цар прямо сказав Своїм учням: «Ще трохи, і світ Мене вже не побачить... Недовго ще буду говорити з вами, бо правитель цього світу їде. Він нічого в Мені не має» (Івана 14:19, 30, НПУ). «Правитель цього світу» це могутнє духовне створін-

ня, який відповідалий за смерть Ісуса, а саме сатана-диявол. Він спонукав політичних правителів цієї землі, які підкоряються йому, приєднатися до вбивства Ісуса Христа, Царя Нового Світу. Земні князі сатанинського світу вчинили це не усвідомлюючи Божої мудрості, яку, за словами апостола Павла, «не пізнав жоден із правителів цього віку, бо якби пізнали, то не розіп'яли б Господа слави» (1 Кор. 2:7, 8, НПУ).

Саме сатана, князь цього світу, і всі підвладні йому духи-демони утворюють «нинішні небеса». Оскільки ці демонічні небеса контролюють всі організовані на землі народи, керують ними та змушують їх боротися проти Бога і Його вірних свідків на землі, апостол Павло пише своїм співвітчужним-християнам: «Ви повинні одягнутися в Божу зброю, щоб мати змогу протистояти хитрощам диявола. Бо ми маємо боротися не з ворогами з плоті і крові, а з

ієрархіями, владою, володарями цього темного світу, духовними силами зла на висоті» (Ефесянам 6:11, 12, Гудспід). Тому, коли Ісус сказав про Своїх вірних учнів: «Вони не від світу, як і Я не від світу», Він мав на увазі не лише те, що їхня надія — небесна через покликання до Царства Небесного. Він також підкреслив, що вони не мають нічого спільного з небесами, які є під владою сатани, а навпаки, їхня головна битва ведеться саме проти цих духовних сатанинських небес (Івана 17:14, 16).

Коли Ісус Христос і Його вірні послідовники будуть наділені владою в «Царстві Небесному», вони утворять цілковито «Нові небеса». Це означає, що нинішні небеса, які були відповідальні за смерть Ісуса і які відповідальні за переслідування всіх свідків Єгови від часів Авеля аж до цього двадцятого століття, ці смертоносні духовні небеса, повинні зникнути. Разом з ними має зникнути заплямована кров'ю

земна організація, яку нинішні небеса контролювали за допомогою релігії, та всіляких егоїстичних й безбожних практик. Вони будуть повністю знищені в битві Армагеддон; Писання відкриває, що диявольські небеса спочатку стануть свідками знищення вогнем нинішньої земної організації, в її післявоєнному вигляді, після чого самі небеса будуть знищені всепоглинаючим вогнем. Саме це має на увазі апостол Петро, коли пише, що «...сьогоднішнє небо й земля збережені тим самим Словом і тримаються для вогню на день суду і погібелі безбожних людей»; і «...Господній день прийде, мов злодій [уночі], коли небо з гуркотом пройде, а розпечені стихії розплавляться, і земля та діла, що на ній, згорять». Тому він застерігає справжніх християн «котрі чекаєте й прагнете приходу Божого дня, під час якого небо, охоплене полум'ям, зникне, а розжарені стихії розп-

лавляться...» (2 Петра 3:7, 10, 12, Турко-
няк).

Це знищення відкриває шлях для остаточного встановлення Нового світу. Цей світ не буде виключно духовним, не лише «Царство Небесне» без земних підданих. Він включатиме земну організацію на цій планеті, яка представлятиме Небесне Царство і керуватиме справами його підданих. Саме цей Новий світ, що об'єднує небеса й землю, описаний апостолом Петром. Бо, розповівши про повне знищення нинішнього безбожного світу, він вказує на нашу надію, говорячи: «Однак ми, згідно з Його обітницею, очікуємо нових небес і нової землі, де перебуватиме праведність» (2 Петра 3:13, Короля Якова).

Цей праведний Новий світ буде «одним світом». Чому? Перш за все тому, що він буде підпорядкований «одному уряду», а уряд буде Теократичним і наділеним усією владою на небі і на землі. Це буде небес-

ний уряд, який складатиметься з Ісуса Христа і Його вірного «тіла», або церкви, яка воскресла, як духовне тіло, до небесної слави. Цей Теократичний уряд є «новими небесами», і він забере контроль над планетою з рук нинішніх небес сатани-диявола. Це уряд Христа, членів якого вся влада світу сатани не змогла зіпсувати і відвернути від вірного поклоніння Богу Єгови. Пророцтво підтверджує той факт, що цей Теократичний уряд або Царство, під керівництвом Царя Ісуса Христа, візьме під своє правління всю земну кулю: «Він запанує від моря до моря, і від Ріки аж до кінців землі! Мешканці пустинь на коліна попадають перед обличчям його, а його вороги будуть порох лизати...» (Псалом 72:8, 9; Захарія 9:10).

Нехай ніхто не думає, що це означає, що «один уряд» буде видимою наддержавою або наднаціональним урядом, який контролюватиме цілу низку політично розділе-

них держав або націй на землі, подібно як виконавча рада чи асамблея суверенних вільних націй у післявоєнному «новому порядку». Зовсім ні. Цей Уряд буде стояти вище політики і не допустить жодної політики. Він не буде залежати від політики і жодних політичних процесів, які зараз розділяють Землю. Він не черпає свою силу від людей на Землі, щоб діяти як їхній слуга, не змінює свою форму чи склад у певні регулярні чи нерегулярні періоди через смерть чи демократичні політичні вибори. Цей Один Уряд черпає свою силу від Вселенського Суверена, Бога Єгови, і є Його слугою в справі оправдання Його імені та панування над всесвітом.

Тим, хто входить до складу Його Теократичного уряду, а саме Ісусу Христу та Його прославленим послідовникам, Бог Єгова дарує безсмертя; це означає, що вони не будуть помирати, тому не буде потреби призначати наступників. Цей уряд,

«нові небеса», буде існувати вічно завдяки силі Всемогутнього Бога, який його встановив, і він ніколи не матиме наступника. На підтвердження цього вічного факту, правдиве пророцтво Божого Слова говорить про наші дні: «А за днів тих царів Небесний Бог поставить Царство, що навіки не зруйнується, і те Царство не буде віддане іншому народові. Воно потовче й покінчить усі ті Царства, а само буде стояти навіки» (Даніїла 2:44).

Тоді політика зникне, зникне назавжди. Та сама політика, яка розділила людей усіх релігій і змусила їх проливати ріки крові заради політичних систем і ідеологій, більше ніколи не існуватиме. Єдиний уряд не буде керувати Ватиканом поряд з Римом, щоб вести міжнародну політику і бути дипломатичним центром усіх королівств і республік цього світу. Коли Царство небесного Бога розіб'є на шматки й знищить усі ці Царства, тоді й місто Вати-

кан разом із його потрійно коронованим царем буде розтрощене. Також Рим, про який цей понтифік говорить як про «місто, яке Марія, священна для римського народу, мати божественної любові, захистила в годину небезпеки» в червні 1944 року, не знайде жодної «цариці небесної», яка змогла б врятувати його від знищення рукою Христа. І всі народи землі, які ведуть справи з Ватиканом і організованою релігією, загинуть разом із цим, так званим, «Вічним містом». Їхня спроба створити після війни організацію для забезпечення міжнародного миру, безпеки та «кращого світу» буде розтрощена на порох і зникне разом з ними. Тому Новий Світ буде справді Новим, як про це запевняє нас Бог Єгова який сидить на Своєму троні, кажучи: «Ось нове все творю!» «Бо ось Я створю нове небо та землю нову, і не згадаються речі колишні, і не прийдуть на серце!» (Об'явлення 21:5; Ісаї 65:17, Огієнко). Ко-

румпована політика старого світу та пов'язані з нею системи не затьмарять праведний Новий світ.

Битва Армагеддон, під час якої Бог Єгова через Свого Царя Ісуса Христа знищить політичних і релігійних гнобителів людства, стане найграндіознішою битвою в історії творіння. Це буде всесвітня війна між Божою організацією під керівництвом Христа, на боці правди та праведності, і організацією світу сатани, на боці зла. Вірні, які переживуть цю битву під Божою охороною і увійдуть у Новий Світ, не будуть обтяжені боргами цієї війни. Уряд Нового світу, після Армагеддону, не буде обтяжувати народ витратами на цю війну, вимагаючи від майбутніх поколінь тяжкої праці, рабства та сплати податків на доходи, податків з продажу та інших податків, щоб звільнити уряд від військових боргів. Війна Армагеддон та визволення людей доброї волі, яке вона принесе, будуть про-

ведені без жодних витрат, так, абсолютно безкоштовно для тих, хто переживе битву під Божою охороною. Їм також не доведеться брати жодної участі в жорстокому знищенні, яке тоді поглине диявольський світ. Слово Боже звертається до тих, хто стануть підданими Теократичного Уряду: «Вам не доведеться воювати в цій битві. Станьте, стійте й дивіться на спасіння Єгови, яке Він дарує вам, Юдо й Єрусалиме! Бо не ваша це битва, а Божа!» (2 Хр. 20:15, 17, А.С.В).

Окрім того, що під владою цього Єдиного Уряду не буде жодних воєнних боргів, також не буде конгресових, парламентських чи політичних дебатів щодо переорієнтації промисловості з воєнних потреб на мирні. Щодо «нового неба», Уряду, який піднесений над усім і символічно описаний як Сіон та Єрусалим, пророцтво говорить: «Бо з Сіону вийде закон, і слово Єгови — з Єрусалиму. Він буде судити між

багатьма народами, і розсуджувати далекі сильні народи; перекують вони свої мечі на лемеші, а списи — на серпи. Народ не підніме меча на народ, і більше не будуть вчитися воювати. І кожен буде сидіти під своїм виноградником та під своїм фіговим деревом, і ніхто не буде їх лякати, бо уста Єгови Саваота сказали це» (Михея 4:1–4, А.С.В). Люди доброї волі, незалежно від національності, будуть насолоджуватися цим миром під керівництвом небесного Уряду, не буде потреби в міжнародних поліцейських силах, які вимагають від людей постійно вчитися жорстокому мистецтву війни.

Але якщо всі національні системи управління зникнуть під час Армагеддону, як після цього буде підтримуватися порядок і належні відносини між мешканцями Землі? Ось як: Єдиний Уряд призначить своїх видимих представників на Землі, які будуть належним чином керувати справами

людей у гармонії з небесним Теократичним законом. Ці представники не будуть ангелами з неба, які матеріалізувалися в тілі; вони також не будуть представниками, призначеними народом, у демократичний спосіб, в результаті запеклих політичних кампаній і виборів. Новий Світ буде повністю Теократичним; тобто Бог Єгова буде правити за допомогою Свого Уряду керівником якого буде Його Син Ісус Христос. Отже, Єгова через Свій Теократичний Уряд є Єдиним, хто призначає земних представників Царства. Він і Його Христос є «Вищими Владами», яким можна довіряти призначення відповідних людей на землі, щоб вони представляли Царство і дбали про його інтереси серед людей.

У 45 Псалмі описано, як Бог Єгова надає Своєму Синові, Царю Ісусу Христу, повноваження призначати видимих представників Царства: «Настановиш їх князями по всій землі» (Куліша). Хто ж вони такі? Це

вірні пророки та прабатьки Ісуса Христа, які померли до Його смерті, воскресіння і вознесіння на небо. Вони залишалися непохитними у своїй вірності Богові, пройшовши найсуворіші випробування аж до самої смерті, тому виявилися гідними бути поставленими на довірені посади під керівництвом Небесного Царства. Ісус Христос так само пролив Свою кров за них, як і за всіх віруючих в Бога Єгови та Його Христа. Тому Ісус Христос як Цар воскресить цих вірних служителів із мертвих і дарує їм вічне життя під владою Царства, і тим самим вони стануть Його дітьми, дітьми «Отця вічності, Князя миру» (Ісаї 9:6). Коли, таким чином, вони будуть повернені до життя на землі під керівництвом нових небес, саме тоді й виконається пророцтво, яке має відношення до Ісуса Христа: «Замість батьків твоїх будуть сини твої, настановиш їх князями по всій землі» (Пс. 45:16, А.С.В).

На своїх адміністративних посадах ці князі будуть складати «нову землю», таким чином, з початком функціонування нових небес і нової землі, Новий Світ праведності стане досконалим. Щодо його функціонування, пророцтво говорить: «Тож за праведністю царюватиме цар [Ісус Христос], а князі володітимуть за правосуддям» (Ісаї 32:1, Огієнко). Ці князі нової землі будуть вірно представляти нові небеса, отже, перебуватимуть у абсолютній гармонії та єдності з ними. Таким чином, це буде «ОДИН СВІТ» під керівництвом «ОДНОГО УРЯДУ». Бунт, подібний до того, що вчинила перша людська пара, Адам і Єва, ніколи не осквернить «нову землю» князів-представників Царства Небесного. Тому всі мешканці землі як піддані єдиного Теократичного Уряду отримують досконале й праведне правління, а також вічне життя для всіх слухняних і вірних підданих.

Той небесний Уряд не дозволить, щоб на землі знову пустило коріння те, що було найпотужнішою силою розділення серед людей. Йдеться про релігію, яку сатана-диявол започаткував ще в Едемському саду, щоб схилити людство до гріха й тим самим принести на землю горе та смерть. Релігія буде знищена. Релігійні війни, благословенні й підтримувані духовенством, більше ніколи не сплямують землю кров'ю та не провадитимуть до нетерпимості і інквізиції проти тих, хто поклоняється Богу Єгові і Його Синові «в душі та правді». Натомість тим, що буде об'єднувати людей, як підданих Єдиного Теократичного Уряду, буде їхнє поклоніння одному правдивому і живому Богу Єгові, Творцю праведного Нового світу. Справді, теперішній злий світ має одного «бога», і про нього апостол Павло написав: «Яким бог цього віку засліпив розум, щоби [для них] не засяло світло Євангелія слави Христа, а Він

— образ Бога [Єгови]» (2 Коринф. 4:4, Турконяк). З цього натхненного вислову ясно видно, що єдиним «богом», якому цей світ поклоняється і служить, є сатана-диявол, «князь цього світу», ворог Христа та Бога Нового світу. Як наслідок, цей світ практикував і досі практикує релігію, а не поклоніння правдивому Богу Єгові. Саме тому теперішній світ був і залишається розділеним, розділеним через егоїзм у релігійній, політичній і комерційній сферах.

Щоб Один світ міг існувати і процвітати, всі релігії повинні бути стерті з лиця землі, так і буде, таке рішення Всемогутнього Бога. Ісус Христос сказав своїм послідовникам: «Я йду до Свого Отця й Отця вашого, до Бога Мого й Бога вашого!» (Ів. 20:17). Єгова є Богом, а також Отцем нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа (1 Петра 1:3). Ісус Христос, Голова нових небес, Цар царів у Царстві Небесному, поклоняється Єгові як Всевишньому Богу, і

всі ті, хто сидить з ним на престолі Царства, також єдинодушно поклоняються Єгови. Видимі представники Царства, а саме «князі по всієї землі», поклонялися Єгови до самої смерті, вони будуть продовжувати це робити після воскресіння і призначення на посаду в Новому Світі (Матвія 8:11, 12; Луки 13:28, 29).

Отже, поклоніння Всевишньому Богові об'єднає Новий світ в одне ціле; воно також об'єднає всіх людей, які отримають життя через Ісуса Христа. Не лише князі на землі будуть дітьми Ісуса Христа, «Отця вічності», але всі, хто здобуде життя у Новому Світі, стануть Його дітьми. Усі мають отримати життя через свого Царя, який віддав Своє земне життя за них. Як написано: «Дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Римлян 6:23). Їхній Цар, Голова Єдиного Уряду, буде їхнім Батьком, а всі Його піддані, які здобудуть вічне життя, будуть Його дітьми, і

всі ці піддані будуть між собою братами і сестрами. Родинні стосунки єднатимуть їх між собою та з їхнім Царем, а нинішні національні й расові поділи відійдуть у минуле, назавжди.

Разом зі своїм Царем, князі та всі інші Його піддані будуть об'єднані в поклонінні великому Творцю Нового Світу і Творцю «Одного Уряду», а саме Богу Єгові. Коли на землі запанує така добровільна єдність у поклонінні, спричинена щирою любов'ю та пошаною до Творця, більше не буде необхідності віддавати кесарю кесарево, а Богу Боже. Все безроздільно буде віддано Богу, а кесар буде знищений. Більше політична держава не буде звеличувати себе над Богом, а Теократичний уряд виправдає Боже ім'я і возвеличить Його понад усе.

До всіх, хто нині страждає через те, що ставить Бога Єгову понад державу і прагне жити заради Нового Світу єдності й праведності, Бог в Своєму Слові звертається

через пророка: «Тож чекайте на Мене, каже Єгова, до того дня, коли Я встану, щоб судити; бо Моє рішення, зібрати народи й покликати Царства, щоб вилити на них Свій гнів, всю палкість Мого обурення. Вогонь Моєї ревності поглине всю землю. Тоді Я дам народам чисту мову, щоб усі вони кликали Ім'я Єгови та служили Йому однодушно» (Софонії 3:8, 9, А.С.В).

Наближається день, коли Єгова встане як Всемогутній Воїн проти цього світу зла, егоїстичного розділення, гноблення та релігії. Його рішення знищити релігійно-політичні нації у вогні Армагеддону стрімко наближається. Один Світ, керований і благословений Одним Урядом, вже близько. Уже тепер Бог Єгова, як видимий знак цієї майбутньої єдності Одного Світу дарував народам чисту мову, не якусь елементарну чи популярну мову, вигадану людьми цього світу, а мову Нового Світу. Це мова правди, не змішана з релігією.

Єгова вже дарував цю мову Своєму народу, останку вірних свідків і людям доброї волі, які виходять з усіх народів, племен і рас. Незалежно від того, де розсіяні посвячені люди Єгови, незалежно від їхньої рідної чи національної мови, всі вони говорять однією і тією ж «чистою мовою», яку Він їм дарував, мовою правди про Царство. У кожній країні й на кожному континенті, де вони перебувають, вони говорять і свідчать правду про Царство, Єдиний Уряд Об'єданого Нового Світу. Таким чином всі вони проголошують ім'я Єгови і разом, тобто «однодушно», поклоняються Йому. Їх не роз'єднують релігійні та політичні суперечки цього світу, бо вони — не від цього світу.

Проголошуючи цією чистою мовою Царство, свідки Єгови в кожній країні звертаються до всіх любителів правди й праведності із запрошенням від Царя, приєднатися до єдності в поклонінні Всесвіт-

ньому Суверену, Богу Єгові. Блаженні всі, хто слухають та кличуть ім'я Господа Бога і поклоняються Йому однодушно, ще до того, як спалахне вогонь Армагеддону! Саме таким Бог Єгова дарує надію на вічне життя у славному Новому Світі, світі праведності, об'єднаному під Одним Урядом Визволителя та Викупителя людства, Месії, Ісуса Христа (Софонії 2:1-3).

(Використані переклади: Огієнко, Турконяк, Короля Якова, Американська стандартна версія, Гудспід, Новий переклад українською, Куліша)

Веб-ресурси:

Сайт: teokrat.com

Бібліотека: teokrat.org

YouTube: [@teokrat](https://www.youtube.com/@teokrat)

Facebook: [@teokrat](https://www.facebook.com/@teokrat)

Instagram: [@jw_teokrat](https://www.instagram.com/@jw_teokrat)

Telegram: t.me/teokrat

Якщо у вас виникли запитання або ви бажаєте отримати більше Біблійної літератури зателефонуйте чи напишіть нам на електронну пошту:

+38 (068) 800 19 80

+38 (095) 800 19 80

E-mail: teokrat.org@gmail.com